

Lasse Liten Blues

Cornelis Vreeswijk

Lasse, Lasse liten tog en promenad,
Hittade en femtilapp och då blev han glad.
Den gick han till polisen med, säger ni så klart,
Men tror ni det så tror ni fel för Lasse var smart.

Lasse, Lasse liten funderade som så:
Det där med hittelön och de' går jag inte på.
Jag skulle få en femma på sin höjd, inte sant?
Nä, tror ni det så tror ni fel, det här är min slant!

Men då kom polisen sättandes I språng.
Dom tog Lasse liten och det blev rättegång.
Domarn sa, det bästa blir nog psykiatrisk vård,
Men se, där trodde domarn fel, för Lasse var hård.

Lasse litens mamma fick en nervattack.
Barnavårdsnämnden, fick hon fram innan hon stack.
För det hade hon läst I någon pedagogisk bok,
Men jag tror hon läste fel, för hon var inte klok.

Barnavårdsnämnden, som vill alla barnen väl,
Tog hand om Lasse liten av sociala skäl.
Dom påstod att hans hemmiljö var under all kritik
Och körde Lasse till en psykiatrisk klinik.

Lasse, Lasse liten åkte på anstalt.
Lasse, Lasse liten tog det ganska kallt.
Här kan man inte stanna, sa han, I all evighet.
Nä, tror dom det så tror dom fel, sa Lasse och smet.

Lasse, Lasse liten lånade en bil,
Körde från poliserna mil efter mil,
I hundrafyrtio kilometer - Lasse var kall -
Sladda' han av vägen - krascha' mot en tall.

Bilen blev en skrothög, Lasse bara mos.
Fåglarna I skogen - dom sjöng 'Lasse liten blues'.
Lasse blev allt blekare och mossan blev röd
Och när ambulansen kom var Lasse liten död.

Prästen sa vid graven ungefär så här:
Du gick den breda vägen som till helvetet bär.
Lasse, Lasse liten, må Herren stå dig bi.
Men Lasse hörde ingenting, för Lasse var fri.